

Parochieblad

De Apostel

Parochiekerk van de HH. Twaalf Apostelen
Beverwijk/Heemskerk, Pasen 2019

Parochie van de HH. Twaalf Apostelen

Van Riemsdijklaan 120 1945 XR Beverwijk

☎ 0251-237343 (kerk)

Postbus 246 1960 AE Heemskerk

www.apostelkerk.nl

Administrator: deken A.M. Cassee

☎ 0251-232788

Pastoor H.J. Niesten

Van Riemsdijklaan 9

1945 XM Beverwijk

☎ 0251-294367 / 06-30712180

e-mailadres: Pastoor@apostelkerk.nl

locatieraad:

Martin van Kleef (penningmeester) ☎ 075-6871842

Roger Freeth (alg. bestuurslid) ☎ 06-41680119

Herman van der Veer ☎ 0251- 210599

Marja Al ☎ 0251-224041

e-mailadres: Bestuur@apostelkerk.nl

bank kerkbestuur: NL12INGB 065 59 13 998 (ING)

eucharistievieringen

zaterdag 19.00 uur

zondag 10.00 uur (Apostelkoor en/of herenkoor)

maandag en dinsdag 09.00 uur

woensdag t/m vrijdag 19.00 uur

donderdag van 8.00 uur tot 19.00 uur: aanbidding

De Grenspost:

Grenspost@apostelkerk.nl

Vieringen Goede Week, Pasen en Pinksteren

Zondag 14 april Palm- of Passiezondag

10.00 uur eucharistieviering
(dameskoor)

Donderdag 18 april, Witte Donderdag

Viering van de instelling van de H. Eucharistie

17.00 uur tot 19.00 uur biechtgelegenheid

19.00 uur eucharistieviering
(herenkoor)

Eucharistische aanbidding na de eucharistieviering tot 21.00 uur

Vrijdag 19 april, Goede Vrijdag

Viering van het lijden en sterven van de Heer

15.00 uur kruisweg

16.00 uur tot 17.00 uur biechtgelegenheid

19.00 uur dienst van Goede Vrijdag
(herenkoor en volkszang)

Zaterdag 20 april, Paaswake

21.00 uur
(herenkoor)

Zondag 21 april, 1^e paasdag

10.00 uur eucharistieviering
(herenkoor)

Maandag 22 april, 2^e paasdag

10.00 uur eucharistieviering
(dameskoor)

Zondag 28 april, Barmhartigheidszondag

10.00 uur eucharistieviering
(herenkoor)

Donderdag 30 mei, Hemelvaartsdag

10.00 uur eucharistieviering
(herenkoor)

Zondag 9 juni, 1^e Pinksterdag

10.00 uur eucharistieviering
(herenkoor)

Maandag 10 juni, 2^e Pinksterdag

10.00 uur eucharistieviering
(dameskoor)

Op weg naar Pasen en Pinksteren

De 40 dagentijd is een tijd van vasten, gebed en liefdadigheid. Er zijn zich steeds minder mensen bewust van de waarde van versobering of sterker gezegd versterving.

Voor christenen mag het een tijd zijn waarin we een diepere verbondenheid beleven met God vanuit het besef dat ons leven eindig is en uitloopt op de dood. Op Goede Vrijdag beleven we daar een dieptepunt in of is het niet beter om te zeggen een hoogtepunt. Het kruisoffer op de berg Golgotha of de Calvarieberg is letterlijk een hoogtepunt. Als je beseft dat de Mensenzoon, Jezus Christus, een verschrikkelijke marteldood moet ondergaan en dat hij daarmee als Zoon van God onze bevrijding en verlossing van zonde en dood heeft gewonnen dan is dat eerder een spiritueel hoogtepunt dan een dieptepunt.

Dat mag dan zijn vervulling krijgen in het Pasen van de Heer. Ik noem dat de grootste gebeurtenis ooit in de geschiedenis van de mensheid. Dat iemand is opgestaan uit zo'n marteldood na de geseling en de bespottung die Hij heeft moeten ondergaan, is werkelijk een overwinning op het leven en de dood.

Dat mag weer groots gevierd worden, want als christenen lopen we daarmee ook vooruit op wat onszelf te wachten staat in die dood en verrijzenis van de Heer.

Het is mij in de afgelopen periode niet gegaan zoals ik zou hebben gewenst of bedacht. Toch kan ik de moed opbrengen om gehoor te geven aan de stem van de Heer om de Blijde boodschap te verkondigen in al het pastorale werk. Dat doe je in het besef van Pasen en Pinksteren. Die twee vallen in dit besef en geloof samen. Daarmee tarten we het gezegde 'als Pasen en Pinksteren op één dag valt'. Dat is zoiets als op Sint Juttemis, Nooit dus. Maar dat is niet waar!

Het besef en geloof dat de Heer waarlijk verrezen is, is een besef en geloof in de Geest die ons wordt voorzeggd met Pinksteren. Die geest geeft wijsheid, verstand, inzicht, sterkte, kennis, ontzag en vreze des Heren. Daarmee kunnen wij in die Geest ook verstaan wat Pasen betekent en mogen we uitzien naar een nieuw Pinksteren.

Veertig dagen lang mogen we uitzien naar Pasen en vijftig dagen lang mogen we bidden om een nieuw Pinksteren in de kerken van Nederland.

Onze Rooms-Katholieke kerk zit een beetje in het verdoemhoekje, maar we moeten ons daarin niet laten opsluiten. We mogen dankbaar zijn voor dat Lichaam van Christus dat de kerk is en dat Lichaam is verrezen en daarmee is de Geest vrij gemaakt. Dus van harte wens ik u op deze ene dag een Zalig Pasen en Pinksteren.

Pastoor Henk Jozef Niesten

Nieuws van de locatieraad

Vastenactie 2019

Voor de vastenactie 2019 heeft het kerkbestuur 2 doelen uitgekozen, namelijk de VBOK (vereniging bescherming ongeboren kind) en Kameroen voor de bouw van een consultatiebureau.

De Vereniging tot Bescherming van het Ongeboren Kind (VBOK) heeft ùw steun nodig ter bescherming van het ongeboren leven.

Het kwetsbare, ongeboren leven wordt bedreigd door abortus maar ook al in een vroeg stadium door bijvoorbeeld embryoselectie. Wist u dat ieder jaar in ons land meer dan 30.000 zwangerschappen (1 op de 7) worden afgebroken? VBOK blijft zich inspannen voor de bescherming van het ongeboren kind.

In Kameroen is na het gereedkomen van de kraamkliniek met Health Centre in Ilung, nog een gebouw nodig voor medische behandeling van moeder en baby, namelijk het verrichten van vaccinaties en het behandelen van de eerste verschijnselen van diverse kinderziektes. U heeft allen een vastenbrief ontvangen, waarin de problematiek uitgebreid beschreven staat.

U kunt uw gaven voor de vastenactie deponeren in de paarse bussen voor en achter in de kerk of overmaken op de bankrekening van de Apostelkerk,

Iban: NL12INGB0655 9139 98 t.n.v. Kerkbestuur Apostelkerk onder vermelding van: vastenactie.

Deze giften zijn fiscaal aftrekbaar.

Samenwerkingsverband regio Beverwijk en Heemskerk

Per 1 januari 2019 zou de bestuurlijke samenwerking van start gaan. Het is echter voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Website www.Apostelkerk.nl

Onze website is begin 2019 gehacked. Gevolg is dat de website opnieuw opgebouwd moest worden. Inmiddels is de website weer bereikbaar.

De volgende info is overzichtelijk zichtbaar gemaakt:

Nieuws, Eucharistievieringen, Eucharistische aanbidding, Sacramenten, Historie Apostelkerk, parochieblad (en weekagenda) en relevante links naar het bisdom en andere kerkelijke instellingen. Wij hopen dat de website veelvuldig door onze parochianen en andere belangstellenden zal worden geraadpleegd. We zullen proberen de website up-to-date te houden. Mocht u aanmerkingen of suggesties over de inhoud van de website hebben, dan kunt u uw opmerkingen mailen naar webmaster@apostelkerk.nl.

Roepingenzondag

Op het collecteschema van het Bisdom Haarlem-Amsterdam staat vermeld dat het op 12 mei roepingenzondag is en dat dan de collecte bestemd is voor de priesteropleiding in ons Bisdom. In onze kerk hangen voor en achter in de kerk tonnetjes, waarvan de inhoud bestemd is voor de priesteropleiding. Wij behoeven dus op 12 mei niet te collecteren voor dit doel. Jaarlijks (rond roepingenzondag) maakt de penningmeester de inhoud van de tonnetjes over naar het Bisdom voor de priesteropleiding. Vorig jaar was dat een bedrag van € 1.000,-. In de volgende editie van het parochieblad zullen we bekend maken hoeveel geld er in mei naar het Bisdom is overgemaakt.

Martin van Kleef, penningmeester

Laat leven na met uw nalatenschap

De VBOK zet zich in voor de bescherming van het ongebooren leven, we pleiten voor goede zorg en begeleiding bij onbedoelde zwangerschap.

Komt u op voor het ongebooren leven?

Uw periodieke schenking of nalatenschap kan het verschil maken tussen abortus of leven!

Voor meer informatie over nalaten of schenken, neem contact op met de VBOK via telefoonnummer 085-130 15 71 of info@vbok.nl.

Stille Omgang 16 maart 2019

Ook dit jaar organiseerde het Gezelschap van de Stille Omgang Afdeling Beverwijk/Velsen-Noord en omstreken in de nacht van zaterdag 16 op 17 maart de bedevaart van de Stille Omgang in Amsterdam. Vier jaar geleden namen Leny Dekker en ik de organisatie van deze bedevaart over van de heer de Boer. Hij had zich toen 25 jaar met hart en ziel hiervoor ingezet.

Op 27 oktober 2018 woonden Leny en ik de Algemene Jaarvergadering van het Gezelschap van de Stille Omgang bij in Amsterdam. Fijn om daar, na een eucharistieviering, ervaringen met andere zustergezelschappen te kunnen delen.

De intentie dit jaar was “Vreugde is het onmiskenbare teken van God”.

Afgelopen zaterdag 16 maart begon de bedevaart om 20.15 uur in de H.H. Twaalf Apostelenkerk te Beverwijk. Aansluitend vertrokken we om 20.45 uur met 49 bedevaartgangers per touringcar naar Amsterdam.

Onderweg heette Leny allen welkom en vertelde het verhaal van de Stille Omgang. Hierna werden er 5 tientjes van de Rozenkrans gebeden met intenties, met dank aan Bets van Rookhuizen. Ruim op tijd kwamen we bij het Spui aan en liepen we gezamenlijk naar de prachtige, in de Kalverstraat verscholen kerk “De Papegaaï” (officieel de H.H. Petrus- en Pauluskerk). Wat was het een prachtige eucharistieviering in een goed gevulde kerk. De zustergezelschappen van Leiden en Rotterdam en omstreken waren, net als voorgaande jaren, ook aanwezig.

De weergoden waren ons goed gezind. Tijdens het lopen van de Stille Omgang was er wel veel wind, toch bleef het gelukkig droog. Het viel ons op dat er dit jaar veel toeristen en uitgaand publiek langs de route geïnteresseerd vroegen wat er precies aan de hand was. Soms gaven we een flyer met informatie mee en soms praatten de vrijwilligers langs de route hen bij. Toen we om 1.00 uur weer allemaal in de bus zaten begon het (pas) te regenen.

Om 1.30 uur kwamen we weer terug bij de H.H. Twaalf Apostelenkerk en ging eenieder, na een zeer bijzondere bedevaart, weer huiswaarts.

Wij danken allen die aan deze bedevaartreis hebben deelgenomen, de vrijwilligers, de personen die in diverse kerken de buskaarten hebben verkocht, pastoor Niesten, Ria Burger (organiste H.H. Twaalf Apostelenkerk) en Martin van Kleef (organist in "De papegaai"). In oktober beginnen Leny en ik weer met een jaarvergadering en met de voorbereidingen van de Stille Omgang van 2020. We zullen u, middels het parochieblad, op de hoogte brengen.

Leny Dekker (voorzitter) en Roneke van der Linde (secretaris) van de organisatie Stille Omgang Beverwijk/Velsen-Noord en omstreken

Carlo Acutis (1991-2006)

Op zaterdagavond 16 maart gingen de parochianen uit de regio Beverwijk en Leiden naar Amsterdam voor deelname aan de Stille Omgang. Om 22.00 uur was de H. Mis in de Papegaai aan de Kalverstraat.

Pastoor Jeroen Smit uit Leiden preekte over het Eucharistisch wonder dat in het jaar 1345 plaats vond in Amsterdam. Het staat bekend als het Mirakel van Amsterdam. Vele wonderen en gebedsverhoringen bevestigden het Mirakel.

De groten der aarde, o.a. keizer Maximiliaan van Oostenrijk en keizer Karel V kwamen naar Amsterdam. Keizer Maximiliaan van Oostenrijk schonk zelfs, mede uit dankbaarheid voor zijn lichamelijke herstel, aan Amsterdam het voorrecht de kroon van zijn rijk boven het stadswapen te voeren.

Pastoor Smit verhaalde in zijn preek over de jongeman Carlo Acutis, die in zijn korte leven een grote verering had voor de Eucharistie.

Carlo Acutis werd geboren op 3 mei 1991 in Londen. Het gezin verhuisde kort na de geboorte naar Milaan.

Vanaf de dag dat hij zijn eerste H. Communie ontving, ging hij dagelijks naar de H. Mis. Vóór of na de eucharistieviering knielde hij dikwijls voor het tabernakel om Jezus in het Heilig Sacrament te aanbidden.

Zijn grote vertrouweling was de Maagd Maria; hij bad dagelijks de rozenkrans. Op 11-jarige leeftijd schreef hij: "Hoe meer wij de Eucharistie zullen ontvangen, des te meer zullen wij op Jezus gelijken en reeds hier op aarde het Paradijs genieten". En ook dit: "Wij zijn als een origineel geboren maar velen sterven als een fotokopie". Om niet "als een fotokopie te sterven", nam Carlo het woord van God als kompas.

Carlo plaatste het sacrament van de eucharistie in het middelpunt van zijn leven en noemde het 'mijn snelweg naar de hemel'. Hij zei: "Ons doel is oneindig te zijn, niet eindig. De oneindigheid is ons thuisland. Wij worden altijd verwacht in de hemel".

Carlo was ervan overtuigd dat hij niet oud zou worden. "Ik zal jong sterven", herhaalde hij vaak. Dat is waarschijnlijk ook de reden dat hij veel activiteiten aan de dag legden, zoals computerprogramma's ontwerpen, saxofoon spelen, voetballen, videogames spelen, het maken van websites en veel liefdadigheidswerk.

Carlo stond bekend om zijn opgewektheid en zijn computervaardigheden. Hij was zeer begaafd met alles wat met de wereld van computers te maken had. Iedereen was verbaasd over zijn vermogen om de geheimen van computers te begrijpen, die normaal alleen toegankelijk waren voor mensen met gespecialiseerde universitaire diploma's.

In 2002 hoorde hij een lezing over de 'Kleine Eucharistische Catechismus'. Hij werd er door gefascineerd en besloot een website te maken over eucharistische wonderen.

Carlo wilde dat de mensen gaan begrijpen dat Christus echt aanwezig is in de Eucharistie.

Hij ging aan de slag en documenteerde 136 Eucharistische wonderen over de gehele wereld, Hij liet zien waar de Eucharistie zichtbaar vlees en bloed wordt.

Na twee en een half jaar was de website klaar. Per land heeft hij de plaatsen ingetekend waar de Eucharistische wonderen plaats vonden. In Nederland hebben Eucharistische wonderen plaatsgevonden in Alkmaar, Amsterdam. Breda-Niervaart, Bergen op Zoom, Boxtel-Hoogstraten, Stiphout en Boxmeer.

Ook maakte hij een website met 131 levensbeschrijvingen van heiligen; een website met 19 visioenen van de hel, 54 visioenen van de hemel en 87 visioenen van het vagevuur. Deze visioenen vonden over de gehele wereld plaats.

Heiligheid was het ware doel van zijn leven, maar niet alleen voor hem zelf. Aan allen gaf hij het volgende advies om heilig te worden: dagelijkse H. Mis, H. Communie, rozenkrans, H. Schrift, eucharistische aanbidding, wekelijkse biecht en de bereidheid om iets voor anderen te doen.

Op jonge leeftijd kreeg hij leukemie en bood zijn pijn aan voor zowel paus Benedictus als voor de universele kerk, waarin hij zei: "Ik bied al het leed dat ik zal lijden voor de Heer, voor de paus en de kerk aan, om het vagevuur over te slaan en rechtstreeks naar de hemel te gaan." De arts die hem behandelde, vroeg hem of hij veel pijn had; hij antwoordde: "er zijn veel mensen die meer lijden dan ik". Hij stierf op 12 oktober 2006 om 6:45 uur op 15-jarige leeftijd aan leukemie en hij werd begraven in Assisi in overeenstemming met zijn wensen.

Het proces tot zaligverklaring is reeds begonnen. Paus Franciscus bevestigde zijn leven van heldhaftige deugden op 5 juli 2018 en noemde hem 'eerbiedwaardig'.

Te raadplegen websites: <http://www.miracolieucaaristici.org> en <http://www.carloacutis.com>.

Martin van Kleef

Eucharistisch wonder van Sokolka (Polen) in 2008

Dit is een van de wonderen van de website van Carlo Acutis. De Bisschoppelijke Curie van Bialystok heeft een verklaring afgelegd over het Eucharistisch wonder dat plaats vond in Sokolka.

1. Op 12 oktober 2008 viel een geconsacreerde Hostie uit handen van een priester tijdens het uitreiken van de H. Communie. Hij pakte het op en legde het in een schaal met water in het tabernakel. Na de Mis werd het schaal met de Hostie in een safe geplaatst in de sacristie.
2. Op 19 oktober 2008 kon men bij het openen van de safe duidelijk een rode vlek zien op de Hostie. De waarneming met het blote oog gaf duidelijk de indruk van een Bloedvlek aan.
3. Op 29 oktober 2008 werd het schaal met de Hostie verplaatst naar het tabernakel van de kapel van de pastorie. De volgende dag werd de Hostie uit het water van het schaal gehaald en gelegd op een corporale in het tabernakel.
4. Op 7 januari 2009 werd er bij de Hostie een onafhankelijk onderzoek gedaan door twee wetenschappers in histopathologie van de medische universiteit in Bialystok. Zij gaven een gemeenschappelijk verklaring.
5. De commissie merkte op dat de geanalyseerde Hostie dezelfde is als degene die verplaatst is van de sacristie naar het tabernakel in de parochiekapel. Tussenkomen van een derde werd niet gevonden.
6. Het gebeuren van Sokolka spreekt het geloof niet tegen maar bevestigt dit juist.

De twee onder punt 4 genoemde wetenschappers waren specialisten in pathologische anatomie van de medische universiteit van Bialystok. Na een grondig onderzoek zei professor Sobanieck-Lotowska: In het begin was ik er van overtuigd dat dit een bloedklodder was.

Maar de waarheid was zeer verrassend. De twee wetenschappers van Bialystok die bij hun eigen onafhankelijke onderzoeken gebruik maakten van de meest moderne optische microscopen en de transmissie elektronische microscoop kwamen tot dezelfde conclusie. Professor Sulkowski wist niet dat de materie die hij onderzocht, van een Hostie kwam; het onderzochte materiaal was geen klodder en ook geen bloed...., het was menselijk hartspierweefsel dat nog levend was. En wat nog ongelooflijker was dat het een hartspier was met kenmerkende indicaties van de fase voorafgaand aan de dood.

Uittreksel uit de website Eucharistische wonderen (Carlo Acutis)

In memoriam Arie Pirovano

Adrianus was zijn doopnaam die hij meegekregen heeft op 9 april 1933. Hij zou dus binnenkort 86 geworden zijn. Maar dat werd hem niet gegeven want op 22 maart kwam het levenseinde. Twee dagen daarvoor heb ik hem nog het sacrament van de zieken kunnen toedienen. Een beetje onverstaanbaar hoorde ik hem zeggen dat hij dat grandioos vond. Arie was een gelovig man die samen met zijn vrouw elke vrijdagochtend de ziekencommunie ontving. Dan was er ook altijd even gelegenheid voor gesprek. Dat ging over de oorlog , wat Rie als tienermesje meemaakte in de Wormer. Arie toonde vaak de foto van hem als jonge jongen met een jute zak over zijn schouder. Wat daar inzate daar mocht je naar raden. (Konijnenvoer?) Arie en Rie spraken ook vaak over de bedevaarten met Martin van Kleef; over het behulpzaam zijn in het klaarmaken en smeren van de broodjes. Arie was ook behulpzaam voor pater Nielen die hij met zijn auto naar de ziekencommunicanten bracht. Op 8 hoog in Huis ter Wijk hadden we uitzicht op de Hoogovens. Daar heeft Arie heel wat werkzame jaren versleten. Nu is dit alles voorbij en laat hij Rie alleen achter, maar wel met hele mooie en goede herinneringen. Moge Arie rusten in vrede.

Pastoor Niesten

In memoria

Regelmatig horen wij in de H. Mis een intentie voor Berti de Goede of Jan Spanjaard. Om met de laatste te beginnen, Jan Spanjaard was koster in de St. Jozefkerk in Velsen-Noord. Als zodanig liep hij nog met het kruis bij de begrafenis van Ton Lammerse op 19 februari. Des te meer verbaasde het mij dat hij twee weken later was overleden. Jan leed aan leukemie en die ziekte sloeg onverbiddeijk toe. Daarmee ging een gelovige en betrokken parochiaan op 72-jarige leeftijd heen en werd zijn Uitvaartmis gehouden in de Apostelkerk omdat de St. Jozefkerk niet meer beschikbaar is. Op vrijdag 8 maart vond de Uitvaartmis plaats van Berti de Goede. Het was één van haar laatste wensen dat ik zou voorgaan in een gezongen Uitvaartmis, maar vanwege ziekte kon ik dat niet honoreren. Berti ontmoette ik in de Sancta Mariagemeenschap, waar zij ook deel uitmaakte van de locatieraad en actief betrokken was in de gemeenschap. Daarnaast was zij ook secretaris van de KBO. Haar overleden man was als leraar verbonden aan de vroegere Sancta Maria mavo en was een collega van mijn broer. In een ver verleden hebben we dus ook contact gehad. Zodoende ontstond er al snel een band na de hernieuwde kennismaking. Moge Berti nu rusten in vrede.

Ook Simone Jager wil ik memoreren. Zij was de vrouw van Ben Jager die meedoet in de Alpha-cursus en daarnaast al heel lang bezig is met de catechese voor de Doop en opname in de RK-kerk. Simone is maar 55 jaar geworden. Zij leed aan MS en werd verpleegd in huize Nieuw Unicum in Zandvoort. In de maand januari ging het slecht met haar gezondheid. Er volgde een ziekenhuisopname, maar herstel was niet meer mogelijk en op 1 maart is zij overleden. Clara ten Hacken en ik hebben haar zowel in Zandvoort als in het Spaarne Gasthuis bezocht en zij viel ons op als een vrouw met een sterk en blij karakter die haar lijden heel moedig droeg. Moge zij rusten in vrede en moge Ben gesteund worden in het geloof en in de goede herinneringen aan Simone.

Pastoor Niesten

Einde winter 2019

Dat werd een naargeestige periode zoals ik in tijden niet heb gekend. Eerst sloeg op 15 februari het noodlot toe toen mijn gehoor in het linkeroor het plotseling begaf.

Vervolgens overviel vanaf 25 februari de griep mij en was ik helemaal gevloerd. Dat betekende dat Martin van Kleef aan de slag moest om vervangende assistenten te zoeken. Daartoe is hij zeer gemotiveerd en mijn complimenten voor hem dat alle Missen door konden gaan.

Ondertussen kwamen er ook enkel uitvaarten binnen. In totaal heb ik 5 bekenden heen zien gaan en moest ik passen op de vraag of ik kon voorgaan in twee van die vijf. Intussen begon ik wat op te krabbelen mede door de zorgzame hulp van Clara ten Hacken en gingen we richting Sint Jozefdag, 19 maart.

Sint Jozef op 19 maart.

Ik wil een ieder bedanken die mij een mooie dag heeft bezorgd. Want dat is het voor mij geweest. 's Morgens om 10.00 uur vierden we de H. Mis met samenzang begeleid met orgelspel van, jawel, Martin van Kleef. Heel mooi was ook het Ave Maria van Gounod gespeeld door Clara ten Hacken op de blokfluit en begeleid door Martin. Riet van Kleef had gezorgd voor de koffie in het Tolhuis en met familie, vrienden en parochianen genoten we van koffie met gebak.

Na een rustige middag bereidden we aan het eind ervan de Alpha-avond voor in de Grenspost. Het was mijn beurt om de inleiding te verzorgen over 'bidden'. Dat was wel actueel want vanwege mijn gehoorverlies heb ik heel wat mensen gemobiliseerd om mee te bidden in de novene tot Sint Jozef. Wat is het resultaat kun je je afvragen.

In ieder geval heb ik een hele mooie verjaardag gehad en heb ik ook de alpha-avond goed kunnen volhouden. Daarnaast heeft mijn gehoorverlies geleid tot veel gehoor dat vele mensen hebben gegeven aan het verzoek tot gebed. Dat alles zal zeker zijn vruchten afwerpen.

Hoe nu verder

Ik ben zeker bereid, ondanks gehoorverlies, gehoor te geven aan de stem van de Heer. Wat vraagt Hij van mij. Het is natuurlijk heel irritant om niets anders te horen dan een constant monotoon gepiep en gesuis in mijn linkeroor. Het is een aantasting van mijn ervaring met Gods voorzienigheid wat betreft lichamelijke problemen. Toch geloof ik dat dit niet zonder betekenis is. Wat mij opvalt is dat ik nog steeds heel erg gemotiveerd ben voor het pastorale werk en dat de krachten weer toenemen. Ik zal me hier en daar wat moeten beperken, maar ondertussen overweeg ik in gebed en in de Geest wat God de Heer van mij vraagt ook in verband met die storende gehoorfactor.

Ik kan u zeggen dat er op dit punt iets begint te dagen. Ik word gelukkig niet gestoord in mijn nachtrust. En ik krijg steeds meer het idee dat het gepiep dient als een soort noodsignaal dat mij moet aansporen om actie te ondernemen, niet in de eerste plaats om zelf te genezen, maar om te werken aan de genezing van anderen of situaties van anderen. Laten we vooral blijven bidden en gehoor geven aan de stem en de wil van de Heer.

Pastoor Henk Jozef Niesten

Uitnodiging laatste H. mis St. Jozefkerk

Op maandag 13 mei is er om 9.00 uur een H.mis in De Meerpaal, het parochiehuis naast de St Jozefkerk in Velsen-Noord. Deken Cassee en pastoor Matthew zullen samen voorgaan. Daarna zal de kerk bij de notaris worden overgedragen aan de koper Evers Partners. U wordt van harte uitgenodigd om deze heilige mis bij te wonen.

Ivana van der Ham

12-daagse bedevaart naar Polen

6 t/m 17 augustus 2019

Vanuit de Apostelparochie, Beverwijk, wordt in augustus een busbedevaart naar Polen georganiseerd.

Wij bezoeken de Mariabasiliek van Lichen en het klooster van pater Maximiliaan Kolbe. In de hoofdstad Warschau krijgen we een rondleiding door het historisch centrum en brengen een bezoek aan de Stanislaw Kostka Kerk met het graf van priester Popieluzko.

In Chestochowa bezoeken we het klooster met de Zwarte Madonna; daarna gaan we naar het voormalige concentratiekamp Auschwitz en vervolgens naar Katowice, de geboorteplaats van paus Johannes Paulus II. Ook in Krakau krijgen wij een rondleiding door de binnenstad. Wij bezoeken het nieuwe Johannes Paulus II Centrum en het Heiligdom van de Goddelijke Barmhartigheid, waar zuster Faustina mystieke ervaringen heeft ontvangen.

Een bezoek aan de zoutmijnen van Wieliczka mag natuurlijk niet ontbreken; een prachtige ondergrondse kathedraal met beelden en lampen van zout!

Op de terugweg bezoeken wij de kathedraal van Fulda, waar het graf van de H. Bonifatius is.

En op de laatste dag een bezoek aan Maria van Kevelaer en ter afsluiting een smakelijk afscheidsdiner!

Mariabasiliek van Lichen

Volledig programma en inschrijfformulier zijn te verkrijgen bij Martin van Kleef, tel: 075-6871842. Het programma ligt ook in de Apostelkerk.

Martin van Kleef, reisleader

De oude rots, een paasvertelling

Er was eens een oude, weerbarstige rots. Laatste getuige van de eens zo majestueuze berg die als baken van het Mesopotamisch rotsgebergte het zwerk doorkliefde en hoog uittorende boven de schepselen der wereld.

De tand des tijds, voortgedreven door de wereldtjidsklok, beet zich vast in zijn broze materie, die de geseling van de niet aflatende, eroderende stormen niet kon weerstaan. De vorst der wereld had de rots in zijn macht.

Zijn grandeur – zijn imposante toppen waren stuk gevoren – taande en het avondrood der vergankelijkheid scheen iedere avond op zijn ellendig, uitzichtloos bestaan, als ware hij de hoofdpersoon in zijn eigen tragikomedie, waarvan de laatste akte een roemloos einde voorspelde voor de lompe steenmassa die de oude rots reeds geworden was.

Het enige wat de oude rots nog levensmoed – ja, zelfs een voor hem niet te duiden, innerlijke vreugde – gaf, was een gebeurtenis die zich de afgelopen dagen aan zijn moegestreden voetting voltrok.

Een man, gekleed in wit lijnwaad, zo kon de oude rots in de verte ontwaren, stond temidden van een mensenmassa en sprak tot hen. Ofschoon de rots niets kon horen van hetgeen deze ‘man in het wit’ tot hen sprak, zag hij aan de eerbiedige vreugde die over de mensen kwam, dat zijn boodschap hen verhief boven de beslommeringen van hun werelds bestaan.

O, wat verlangde de oude rots ernaar deze man, zijn wezen, te leren kennen en doorgronden. Hij zou zo graag zijn eigen leed aan deze man vertellen en door hem bemoedigd en getroost worden, zoals ook de vele mensen daarbeneden door hem nieuwe levensmoed kregen.

Helaas, het mocht niet baten. Gevangen in de onverzettelijkheid van zijn eigen materie, was de oude rots onmachtig de ‘man in het wit’ te naderen om zijn lijdend hart bij hem te luchten.

Drie lange jaren gingen voorbij; de 'man in het wit' kwam allang niet meer en de oude rots koesterde de herinnering aan hem met weemoedige melancholie.

Zijn bestaan werd inmiddels ernstig bedreigd door de steenhouwers die stenen uit het gebergte hieuwen voor de bouw van de nederzettingen die aan de voet van het gebergte verrezen.

De dagen regen zich aaneen en de oude rots genoot van de zon die hem bescheen op een vroege lentemorgen. Zijn stille mijmering werd plotseling wreed doorkliefd door de slagen van houwelen in zijn broze ziel. Steenhouwers baanden zich een weg door zijn oude lichaam en lieten de oude rots verweesd achter met een gapend gat in zijn hart. "Dit was het dan", dacht de oude rots, "de laatste akte: het doek is voor mij gevallen."

De oude rots treurde, maar niet om zichzelf. Hij treurde, omdat zijn leven eindigde, zonder dat hij de 'man in het wit' had leren kennen: die man die hem het mysterie van de vreugde had kunnen openbaren!

De nachten die volgden leken zwarter dan ooit: diep was de zielesmart, diep het donkere gat in de oude rots. De avond was reeds gevallen, toen de oude rots versteende van schrik. Vanuit de verte leek een nieuwe groep steenhouwers te naderen. De oude rots raakte in paniek. "Help mij toch, man in het wit, waar u ook bent", zo schoot door hem heen. Maar, de 'man in het wit' verscheen niet en de steenhouwers kwamen gestaag naderbij.

Twee mannen maakten zich los van de groep en snelden vooruit. De ene man was licht gegrijsd met baard, de ander was nog jong. Aangekomen bij de oude rots, ontstaken ze een olielamp, plaatsten deze in de grot en vertrokken weer naar de groep. De olielamp verlichtte de grot en de oude rots ervoer sinds lange tijd weer wat warmte. De groep bereikte de grot en de oude rots hoorde de woorden die de gegrijsde man tot de groep sprak: "Dit is geschikt voor de Rabboeni".

In de vroege ochtend van de nieuwe dag, werd de vurige wens van de oude rots vervuld. Het grootste mysterie, de wederopstanding van Christus, voltrok zich in zijn oude stenen ziel en vervulde de oude rots met eeuwigdurende vreugde!

De apostel Andreas

Wat de evangeliën vertellen over de apostel Andreas

De apostel Andreas was afkomstig uit het plaatsje Bethsaïda aan het Meer van Gennezareth in Galilea, de noordelijke provincie van Israël. Opvallend is dat zijn naam van Griekse oorsprong is. Rond het jaar dertig had hij zich aangesloten bij de leerlingen van Johannes de Doper, die preekte aan de Jordaan in de zuidelijke provincie Judea ter hoogte van Jeruzalem. Volgens de evangelist Johannes was Andreas de eerstgeroepen apostel van Jezus (Joh.1:40). Uit het evangelie blijkt hoe Andreas door Jezus tot driemaal toe werd geroepen: eerst om onze Heer te mogen kennen, vervolgens om vertrouwelijk met onze Heer te mogen omgaan, en tenslotte om diens apostel te mogen worden.

Nadat Andreas met Jezus mee was gegaan, ging hij naar zijn broer Simon Petrus en vertelde hem dat zij de Messias hadden gevonden en daarop bracht hij zijn broer bij Jezus (Joh, 1:41). In het evangelie van Mattheüs wordt vermeld hoe Petrus en Andreas samen met Johannes en Jakobus door Jezus uit hun werk werden weggeroepen om vissers van mensen te worden (Mt. 4:18-22) en hoe zij zonder te aarzelen gehoor gaven aan de roeping en Jezus volgden.

Bij de wonderbare broodvermenigvuldiging was het Andreas die een jongen met vijf broden en twee vissen bij Jezus bracht. Nadat Jezus het brood en de vissen gezegend had, bleek het voldoende voedsel te zijn voor vijfduizend mensen (Joh. 6:8).

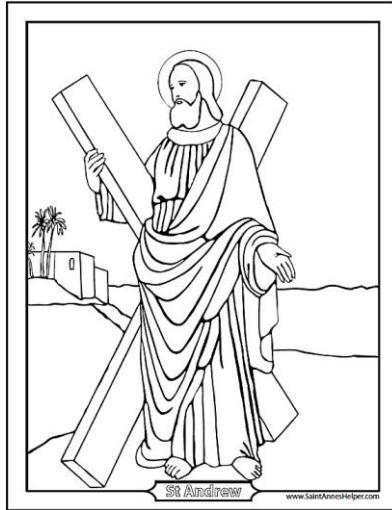
Bij het laatste openlijke optreden van Jezus, waren er ook Grieken aanwezig. Zij wendden zich tot Filippus met het verzoek dat ze Jezus zouden willen ontmoeten. Filippus besprak dit met Andreas (beide apostelen hebben Griekse namen) en samen gingen ze het verzoek aan Jezus voorleggen (Joh. 12:22).

Uit de evangeliën komt Andreas te voorschijn als iemand die een bemiddelende rol speelt en mensen bij Jezus brengt en vooral met de Griekse bevolking contact heeft.

Wat de overlevering vertelt over het verdere leven en het sterven van de apostel Andreas

Volgens de overlevering zou Andreas na Pinksteren het evangelie van Jezus hebben verkondigd in Cappadocië, Pontus, Bithynië, Scythië (Zuid-Rusland), Griekenland en Thracië (= het huidige Bulgarije). Volgens de Russen zou hij naar Armenië en Midden-Rusland getrokken zijn om de Moskovieten voor Christus te winnen. Hij wordt dan ook vereerd als één van de patroonheiligen van het Russische Rijk. Volgens de Koptische overlevering ging Andreas naar Koerdistan.

De band van Andreas met Griekenland is speciaal. Rond het jaar 69 zou de apostel Andreas te Patras (of Patara) in Griekenland gekruisigd zijn. Tot op de dag van vandaag staat daar de St. Andreasbasiliek (behorend tot de Grieks-Orthodoxe Kerk). Andreas zou niet met nagels aan het kruis vastgehecht zijn, maar vastgebonden met touwen; en het kruis was opgesteld in de vorm van een X. Zo'n kruis heet sindsdien dan ook een 'Andreaskruis'. Bovendien is de X in het Grieks de eerste letter van de naam Christus. In de Andreas' legende wordt er dan ook de nadruk op gelegd hoezeer Andreas de vereniging met het kruis zocht, waarbij het (X-)kruis symbool wordt voor Christus zelf. Zozeer heeft Andreas zich gehecht aan zijn Meester.

Eén van de vele legendes over de apostel Andreas

[uit: 'Legenda Aurea' van Jacobus de Voragine]

Andreas vestigde zich in Achaia (= Griekenland), bouwde talrijke kerkjes en bracht velen tot Christus; zo ook de vrouw van de proconsul Egeüs. Toen de proconsul dit te weten kwam, begaf hij zich naar de stad Patras en gebod alle christenen dat ze aan de afgoden moesten offeren.

Andreas zei tot hem: "Juist omdat u rechter moogt zijn hier op aarde, dient u weet te hebben van uw rechter in de hemel, u dient Hem als uw rechter te erkennen en te aanbidden en af te zien van alle afgoderij!"

En Andreas legde hem uit dat Heer Jezus uit vrije wil heeft geleden om ons te verlossen en hij noemde 5 argumenten:

- 1- Christus heeft zijn lijden voorzien en voorzegt met de woorden: "Zie, wij gaan nu op naar Jeruzalem ...enz."
- 2- Jezus werd kwaad op het moment dat Petrus Hem van het lijden probeerde af te houden.
- 3- Jezus heeft gezegd dat Hij de macht had om te lijden én om uit de doden op te staan.

- 4- Jezus heeft van tevoren zijn verrader aangewezen; Hij heeft het brood met hem gebroken zonder hem ook maar iets in de weg te leggen.
- 5- Jezus begaf zich naar die plek waarvan Hij wist dat zijn verrader Hem daar zou arresteren.

Maar Egeüs geloofde Andreas niet.

Toen legde Andreas hem het mysterie van het kruis uit:

- 1- De eerste mens had de dood in de wereld gebracht door het hout van de boom van goed en kwaad; dus overwon de Mensenzoon op zijn beurt de dood door op het hout te sterven.
- 2- De eerste zondaar was oorspronkelijk gevormd uit ongerepte aarde; dus de Verlosser werd geboren uit een ongerepte Maagd.
- 3- Adam had zijn hand uitgestrekt naar de verboden vrucht; dus de nieuwe Adam strekte zijn onbevleete handen uit op het kruis.
- 4- Adam had ondanks Gods verbod geproefd van een heerlijke vrucht; dan was het noodzakelijk - om het omgekeerde te bewerkstelligen - dat Jezus gelaafd werd met gal.
- 5- Jezus wilde de mens doen delen in zijn onsterfelijkheid; dan was het noodzakelijk en logisch dat hij de sterfelijkheid van de mens aannam. Want als God niet sterfelijk was geworden, zou de mens nooit onsterfelijk hebben kunnen worden.

Maar Egeüs geloofde nog steeds niet en gaf opdracht Andreas met handen en voeten aan het kruis vast te binden; dan zou de lijdensweg des te langer duren.

Andreas groette zijn kruis met de woorden: "Wees gegroet, o kruis, dat geheiligd is door het lichaam van Christus en gesierd als met kostbaar gesteente door zijn ledematen. O goed en gelukkig kruis, reeds lang heb ik naar u uitgezien, steeds heb ik u bemind, onophoudelijk u gezocht; haal mij nu weg van tussen de mensen en geef mij terug aan mijn Meester; Hij heeft mij door u vrijgekocht; laat Hij me dan ook via u mogen ontvangen."

Hij ontkleedde zich en zijn beulen hechtten hem aan het kruis. Zo bleef Andreas daar hangen gedurende twee volle dagen, terwijl hij preekte tot de toegestroomde menigte.

De derde dag begon de menigte de proconsul met de dood te bedreigen, omdat het onverdraaglijk was om zo'n goed en zachtmoedig mens die zulke woorden van troost en vroomheid wist te uiten, zo te laten lijden.

Egeüs werd beangst, en gaf opdracht hem van het kruis te halen. Maar telkens als de soldaten het probeerden, vielen hun armen slap langs hun lijf.

Toen Andreas bemerkte dat de menigte hem los wilde maken, bad hij dat hij mocht sterven. Toen straalde er een schitterend licht uit de hemel, dat hem omhulde. Toen het licht verdween, gaf hij de geest. Maximilla, Egeüs' vrouw, nam het lichaam mee om het een eerbare begrafenis te geven.

Egeüs zelf werd door een boze geest overmeesterd, en stierf midden op straat voor de ogen van alle mensen.

Verering & Cultuur

In 357 zou zijn lichaam zijn overgebracht van Patras naar Constantinopel. In diezelfde vierde eeuw zouden er volgens de legende ook delen van zijn lichaam naar Schotland zijn vervoerd. Sint Andreas is patroonheilige van Schotland. Zijn Andreaskruis is nog te vinden in de nationale vlag en in de naam van de stad St. Andrews in Schotland.

In 1208 kwamen er ook Andreasreliëken naar de vissersplaats Amalfi in Italië, waar ook nu nog St. Andreas als de patroon van de vissers wordt vereerd.

Toen in de veertiende eeuw Constantinopel werd ingenomen, werden de reliëken van Andreas meegevoerd en verspreid over heel christelijk Europa. Zijn populariteit steeg daardoor enorm.

Vanuit Amalfi kwamen in 1462 de reliëken van Andreas in Rome terecht, waar hij werd begraven onder de Sint-Pieterskerk naast zijn broer, de apostel Petrus.

In 1964 heeft Paus Paulus VI († 1978) deze relieken teruggeschonken aan de Grieks-orthodoxe kerk in Patras, als teken van vriendschap en oecumenische verbondenheid.

In de kunst wordt St. Andreas afgebeeld met de blote voeten van de Christusnavolging. Temidden van de andere apostelen is St. Andreas onmiddellijk herkenbaar aan zijn Andreaskruis. Ook in het wapen van Amsterdam staan drie Andreaskruisen afgebeeld, die tevens te zien zijn op de Amsterdamse paaltjes, de zogenaamde Amsterdammertjes, langs de straten in de binnenstad.

Zijn liturgische gedachtenis wordt gevierd op 30 november, net voor het begin van de Advent.

Moge St. Andreas de christenen helpen het evangelie te verkondigen en uit te leggen. En moge op zijn voorspraak vele mensen tot Heer Jezus gebracht worden.

Spreekt God nog tot ons?

Wat zouden we dat graag willen. Toch spreekt God tot ons, als we maar willen luisteren.

Pastor v.d. Linden heeft een boek geschreven met die titel. Het is een uitleg over de Bijbel, vooral van het Oude Testament. Er staan daarin teksten, die we verschrikkelijk vinden.

Er is wel gezegd: De Bijbel is een slecht boek over moord en doodslag. In het boek: Spreekt God nog tot ons wordt uitgelegd, wat de achtergrond is van die moeilijke teksten en hoe we de Bijbel kunnen verstaan als een boek waarin God echt nog tot ons spreekt. Zeer aanbevolen.

En het kost maar 10 euro.

U kunt het bestellen rechtstreeks bij Pastoor v.d. Linden tel. 0251-205232 of via Pastoor Niesten tel. 0251-294367

Inhoudsopgave

Vieringen Goede Week, Pasen en Pinksteren.....	3
Op weg naar Pasen en Pinksteren	4
Nieuws van de locatieraad.....	6
Laat leven na met uw nalatenschap	7
Stille Omgang 16 maart 2019	8
Carlo Acutis (1991-2006).....	9
Eucharistisch wonder van Sokolka (Polen) in 2008	12
In memoriam Arie Pirovano	13
In memoria	14
Einde winter 2019.....	15
Uitnodiging laatste H. mis St. Jozefkerk.....	16
12-daagse bedevaart naar Polen.....	17
De oude rots, een paasvertelling	18
De apostel Andreas	20
Spreekt God nog tot ons?.....	25

Redactie

Marja Al
Angela Sijmons
Mieke de Wildt

adressenbestand

Kees Kramer
De Wilgen 4
1911 CD Uitgeest
0251-314578 (tussen 19.00 en 22.00 uur)
Ledenadmin@apostelkerk.nl

verspreiding

Roger Freeth – Beijneslaan 50 – 1947 HK Beverwijk
(tussenpersoon bezorgers)
vrijwilligers

repro, bundeling

Ton Huisman
coördinator rerokamer St. Eloy
vrijwilligers

het volgende parochieblad verschijnt

13 juli 2019

inleverdatum kopij

voor 26 juni

per e-mail: Redactieapostel@apostelkerk.nl
(graag als bijlage in een word-document)

Ruimte voor etiket